

ЭСКИ УЙ (Шеър)

Ўтган йиллар ҳидин соғиниб,
Манзилларда бўлиб ўткинчи.
Оғушингга келдим толиқиб
Мен йўлларда адашган йўлчи.
Чақинлардай ўтган болалик
Энди бунда кўтармас сурон.
Мен бир пайтлар тебранган бешик
Сукунатда олмоқда ором.
Энди бунда янграмас алла —
Танглайимни кўтарган қўшиқ.
У дамларни кўмсадим яна
Деворингга ҳорғин бош қўйиб.
Болалик ҳам кетмиш раҳм қилмай,
Йиллар сени хароб этибди.
Сени, боланг ташлаб кетгандай
Болалигинг ташлаб кетибди.

1975

* * *

Кунда Жувоз тоғларида уйғонади айиқлар,
Уйғонади какликлар,
Пайдо бўлар оҳулар.
Табиатнинг унутилган луғат китоби каби
Уйғонади
Кунда Жувоз тоғларида бобомнинг боғи.
Бу боғ ичра уйғонади бобомнинг кўзи янглиғ,
Икки уйғоқ кўзи янглиғ бир жуфт булоғи.
Кунда Жувоз тоғларида уйғонади айиқлар,
Уйғонади какликлар,
Пайдо булар оҳулар.
Ҳар тонг ҳаёт тимсолидай —
Бобом боғига келиб,
Бобомнинг жуфт булоғидан сув ичиб кетар улар.

1975

БОЛАЛИК ДАРАХТИ (Шеър)

Менинг дарахтимни кесманг, отажон,
Қўйинг, гуллар очсин маъсум соғинчим.
Қўйинг, барглар ёзсин,
Тугсин мевалар,
Бу дарахт — севинчим,
Менинг овунчим.
Менинг дарахтимни кесманг, отажон.

Барча айб мендадир,
Бу дарахт нечун?
Одобсизлик қилганим-чун,
Ёдингиздами —
Адабимни бергандингиз бир хипчин билан,
Бу дарахт — ўша хипчин.
Алам қилгандайин гўё шу куни
Ерга қадагандим мен уни.
Пахса деворларни кўп қорлар босди,
Қорлардан сўнг эса баҳорлар босди.
Бу ниҳол кўкарди,
Бўй чўзди, ўсди.
Куртакдай кўнглимни бузманг, отажон,
Менинг дарахтимни кесманг, отажон.
Мен ҳам одам бўларман бир кун,
Шу дарахт сингари япроқлар ёзиб,
Гуллаб, завққа тўларман бир кун.
Кетгай дилингизнинг оғриқ доғлари,
Яшнаб шовуллагай умр боғлари.
Гарчи кичикдирман жисман, отажон,
Ҳаётни тушундим қисман, отажон.
Менинг дарахтимни кесманг, отажон,
Қўйинг, болалигим кесманг, отажон!

1976

**Ўзбекистон халқ шоири
Сирожиддин Саййиднинг
“Сўз йўли” китобидан**